

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Hanou Albertovou ve věci navrhovatelů: a) **Ing. Maxim Ch.**, nar. xxx, bytem xxx, zast. Tomášem Nachtigallem, advokátem, se sídlem Sušice, Pravdova 1077, PSČ 342 01, b) **Vilém F.**, nar. xxx bytem xxx, c) **OSDA-ČR-Elektrárna Kolín**, se sídlem Ostrava, Nádražní 532/157, PSČ 702 00, IČ 751 13 171, a dalších účastníků: 1) **Dalkia Kolín, a.s.**, IČ 45148091, se sídlem Kolín V., Tovární 21, PSČ 280 63, 2) **Dalkia Česká republika, a.s.**, IČ 45193410, se sídlem Ostrava, Moravská Ostrava, 28. října 3337/7, PSČ 709 74, zast. JUDr. Martinem Šebkem, advokátem se sídlem Praha 2, Moravská 52, PSČ 120 00, o přezkoumání přiměřenosti protiplnění,

t a k t o :

I. Protiplnění za kmenovou akcii v listinné podobě na majitele o jmenovité hodnotě 1.400,- Kč, emitované společností Elektrárna Kolín a.s., se sídlem Kolín 5, Tovární 21, IČ 451 48 091, stanovené a vyplacené hlavním akcionářem Dalkia Česká republika a.s., se sídlem Ostrava 28/3123/152, nyní 28.října 337/7, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, IČ 451 93 410, ve výši 3.856,- Kč je nepřiměřená. Přiměřené protipltnění za kmenovou akcii v listinné podobě o jmenovité hodnotě 1.400,- Kč emitované společníkem společnosti Elektrárna Kolín a.s., se sídlem Kolín 5, Tovární 21, IČ 451 48 091, je ve výši 4.695,- Kč.

II. Účastník Dalkia Česká republika a.s., se sídlem 28.října 337/7, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, IČ 451 93 410, je povinen zaplatit navrhovateli Ing. Maximu Ch., Xxx náhradu nákladů řízení ve výši 75.374,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho právního zástupce.

III. Účastník Dalkia Česká republika je povinna zaplatit navrhovateli Vilém F., Xxx náhradu nákladů ve výši 36.733,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

IV. Účastník Dalkia Česká republika, a.s., se sídlem 28. října 337/7, Moravská Ostrava, IČ 451 93 410, je povinen zaplatit Českému státu na účet Městského soudu v Praze za znalecký posudek částku ve výši 117.421,63 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 31. 7. 2007 se navrhovatelé, jakožto minoritní akcionáři společnosti Elektrárna Kolín a.s., IČ 45148091, Kolín V., Tovární 21 (dále také jen „Elektrárna Kolín a.s.“), domáhali určení přiměřeného protipltnění po přechodu akcií v jejich vlastnictví, na akcionáře hlavního – účastníka 2) - v důsledku rozhodnutí valné hromady podle ust. § 183i až § 183m obch. zák..

Dne 8. 6. 2007 rozhodla mimořádná valná hromada Elektrárny Kolín a.s.(nyní Dalkia Kolín, a.s.) o přechodu všech účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře, čímž na něj přešly všechny kmenové, listinné akcie ve formě na majitele ve vlastnictví minoritních akcionářů. Dle navrhovatelů byla stanovená výše protipltnění, kterou měli obdržet jako minoritní akcionáři po uskutečněním přechodu, neadekvátní a neodpovídala skutečné hodnotě jejich majetkových podílů ve společnosti. Protipltnění ve výši 3.856,- Kč za akcii o jmenovité hodnotě 1.400,- Kč, které jim účastník 2) nabídl, považují za nedostatečné a vzhledem k tehdejšímu obrazu společnosti Elektrárna Kolín a.s. za zcela nepřiměřené, neboť právě v tuto chvíli začala být po náročné restrukturalizaci účast ve společnosti výrazně rentabilní

(poprvé byla dividenda vyplacena v roce 2006). Poukazují na skutečnost, že výše protiplnění byla stanovena znaleckým posudkem vypracovaným na základě objednávky hlavního akcionáře – účastníka 2) za smluvní odměnu. Znalecký posudek považují za neobjektivní, netransparentní, vypracovaný za účelem redukovat, tj. optimalizovat dle představ objednatele, cenu, která by měla být minoritním akcionářům, navrhovatelům, vyplacena jako kompenzace za nedobrovolně odevzdaný majetkový podíl. Obsáhle rozvádějí argumenty zpochybňující jeho správnost a podotýkají, že o neobjektivnosti a účelovosti znaleckého posudku vypovídá i skutečnost, že rozhodnutím ČNB musel být původní znalecký posudek přepracován. Rovněž zmiňují zák. č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a mezinárodní oceňovací principy, které nebyly dodrženy. Navrhli nechat vypracovat nový znalecký posudek, na základě zadání soudu, jenž zajistí nestrannost při prokázání přiměřenosti protiplnění za akcii o nominální hodnotě 1.400,- Kč. Navrhovatel 2) nad rámec shora uvedeného soudu sdělil, se cítí silně poškozen, protože z případných dividend by měl dlouhodobě větší částku, než může dostat v rámci výkupu. Způsob výkupu, jak je stanoven, je dle jeho názoru nespravedlivý. Požadoval totéž, co navrhovatel a), tj. že za akceptovatelnou cenu považuje částku ve výši 5.539,95 Kč s tím, že cena přiměřená je 6.517,59 Kč, která byla realizována u předchozích výkupů akcií, když účastník 2) vykupoval akcie od ostatních akcionářů, aby získal majoritu ve společnosti Elektrárny Kolín a.s.

Účastník 2), s nároky navrhovatelů nesouhlasil a jako nedůvodné je v celém rozsahu a v každé jednotlivé části odmítl. Současně odmítl argumentaci žaloby a tvrzení v ní obsažená za ryze účelová a nepravdivá. Podotkl, že v České republice není žádným právním předpisem stanoven způsob ocenění podniku ani jeho postupy, zpochybnil postup při oceňování podle zák. č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, který se na danou situaci nehodí. Mezinárodní standardy při oceňování podniků zmíněné navrhovateli nejsou pro Českou republiku závazné a s navrhovatelem zmiňovanými zásadami určování přiměřeného protiplnění ve SRN polemizuje. Dále obsáhle objasňuje správnost znalcem použitých metod ocenění podniku. Metodiku ocenění považuje za zcela obvyklou a v souladu s postupy požadovanými orgánem dozoru, tj. ČNB.

V projednávané věci soud zjistil následující skutkový stav, a to z níže uvedených důkazů.

Soud provedl důkaz znaleckým posudkem č. 10-3-2011/48 ze dne 10. 3. 2011 vypracovaným BDO Appraisal services – Znalecký ústav s. r. o., IČ 27599582, Praha 2, Italská (dále také jen „znalec, či znalecký ústav“). Úkolem znalce bylo stanovit výši přiměřeného plnění za 1 kus akcie na majitele ve jmenovité hodnotě 1.400,- Kč v listinné podobě emitenta obchodní společnosti Elektrárna Kolín a.s., při realizaci práva přechodu všech ostatních účastnických papírů na hlavního akcionáře obchodní společnost Dalkia Česká republika, a.s., IČ 45193410, se sídlem Ostrava, Moravská Ostrava, 28. října 3337/7, PSČ 709 74, v souvislosti s rozhodnutím valné hromady ze dne 8. 6. 2007 o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře podle ust. § 183i a násl. obch.zák., a to ke dni přechodu vlastnického práva k akciím, tj. ke dni 19. 7. 2007 (dále také jen „znalecký posudek“). Znalecký posudek stanovil výši přiměřeného plnění za 1 kus akcie společnosti Elektrárna Kolín a.s. k datu ocenění, tedy k 19. 7. 2007 ve výši 4.095,- Kč. Datum ocenění bylo znalci soudem stanoveno ke dni, kdy se uskutečnil přechod cenných papírů na majoritního akcionáře, tedy k datu jakou měli akcie, když byla uskutečněna koupě a prodej akcií.

Z výsledku znalce – zpracovatele znaleckého posudku – ing. Filipa Hájka soud zjistil, že si znalec napřed zjistil majetek, který vlastní společnost a to jak ten, který potřebuje ke své samotné činnosti, tak majetek, který ke své činnosti nepotřebuje, což jsou např. podnikové byty, které Elektrárny Kolín a.s. vlastnila. Poté, co měl zjištěn veškerý majetek společnosti, se zabýval i plánem, který společnost má do budoucna a pro provozování své činnosti. Vycházel

ze všech známých zdrojů, které mu byly k dispozici, tj. ty, které byly obecně známy nebo byly známy znalecké společnosti. Pokud se jedná o původní znalecký posudek, který zpracoval znalec pro hlavního akcionáře, a podle něhož byla stanovena cena akcií na valnou hromadu společnosti Elektrárna Kolín a.s., měl jej znalec k dispozici. Za podklad vzal nejbližší plán, který měla společnost předtím, než došlo k výkupu akcií. Jedná se o plán reálný, který byl v daném místě a čase podložený. Použití třicetiletého dluhopisu považuje znalec za standardní postup a pro daný případ nejlepší, resp. znalecká společnost je považuje za nejlepší. K užití koeficientu beta, který je použit v tomto posudku nebyl znalec schopen odpovědět, proč jsou tady rozdíly v použití ve výši koeficientu, že nezná všechny details, proč používá tento koeficient Energetický úřad. Pro výpočet použil metodu, kterou standardně pro výpočet používá. Metody pro výpočet hodnoty akcií jsou různé, záleží na tom, co se hledá, jinou hodnotu mají prioritní akcie, jinou obchodovatelné akcie, jinou neobchodovatelné akcie apod. Kategorie, která je uvedena ve znaleckém posudku pod 1.5. koresponduje s hodnotou velkého objemu akcií k jedné akcií, pokud se vykupuje pět a méně procent akcií společnosti, resp. tato kategorie je vhodná, ať se prodává 1 akcie nebo celý balík akcií, případně i celý podnik, je tato metoda použitelná. Pod 1.8. znaleckého posudku se znalec zabýval tzv. prémiovou cenou za akcii. Zohledněno nebylo plánování výplaty dividend s tím, jak by vzrostla případně cena hodnoty akcií na burze. Znalec by přistupoval stejně k prémiové ceně, i kdyby bylo datum ocenění hodnoty akcie ke stejnému datu, jako původní znalecký posudek, který nechal vypracovat majoritní akcionář.

Z výslechu dalších dvou znalců znaleckého ústavu ing. Jaroslava Dvořáka a Bc. Tomáše Novotného soud zjistil, že cena akcie byla stanovena tím způsobem, že předmětná společnost jednak vyrábí elektrickou energii, jednak teplo. Byla spočítána tak, jaká by byla hodnota za společnost, která by vyráběla jenom elektrickou energii a jednak za společnost, která by vyráběla jenom teplo a tyto ceny by byly zprůměrovány. Byly zprůměrovány koeficientem beta. Podle tohoto původního posudku byl koeficient beta stanoven 1,38, podle toho, kdyby se to zpracovávalo teď, tak by byl koeficient 1,29. Vychází se z toho, že prioritní je pro společnost výroba elektřiny. V případě, kdyby se použil koeficient beta 1,29 by byla stanovena cena akcie o něco vyšší. Znalec tedy uznal námitku navrhovatelů, že byl špatně stanoven koeficient. Implikovanou prémii jejich znalecký ústav nepoužívá, na znaleckém posudku by se nic nezměnilo. Znalec se nezabýval výší prémie, neboť se dá vycházet z toho, že výše této prémie je de facto rozdíl mezi tou cenou, za jakou byly před tím akcie vykupovány a cenou, kterou určil znalec v posudku. V případě, že by znalecký posudek vypracovával znalec v současné době, nezohledňoval by výkup akcií, který byl učiněn před tím z důvodu, že do ceny na tento výkup byla zahrnuta jakási prémie za to, aby je akcionář získal, t.j. aby získal potřebnou majoritu a tuto prémii není možné zahrnout do ohodnocení akcií jako takových. Znalec zjistil čistou hodnotu obchodního jmění společnost, kterou vydělil počtem akcií a tak dospěl k hodnotě akcie. Použil metodu DCF.

Soud dále provedl důkaz dodatkem č. 1 ke znaleckému posudku ze dne 23. 5. 2013, z něhož zjistil, hodnota akcie byla znalcem stanovena o 600,- Kč vyšší než podle původně zpracovaného znaleckého posudku a činí tedy 4.695,- Kč za jeden kus akcie (dále také jen „doplňující znalecký posudek“). Ke stanovení hodnoty akcie došlo ke dni přechodu vlastnického práva k akciím, tj. ke dni 19. 7. 2007.

Ze znaleckého posudku č. 82/2007 ze dne 11. 4. 2007 zpracovaného Ing. Radimem Dědicem, znalcem pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady podniků, kde zadavatelem byl účastník 1), soud zjistil, že tržní hodnota 1 kusu akcie na majitele v listinné podobě společnosti Elektrárna Kolín a.s. ve jmenovité hodnotě 1.400,- Kč činí 3.856,- Kč (dále také jen „znalecký posudek č. 82/2007“).

Z rozhodnutí České národní banky ze dne 17.4.2007, čj. Sp/544/109/2007 soud zjistil, že účastníkovi 1) byl udělen předchozí souhlas podle § 183i odst. 5 obch. zák. přijetím

usnesení valné hromady společnosti Elektrárna Kolín a.s. o převodu všech ostatních účastnických cenných papírů této společnosti na účastníka řízení jako hlavního akcionáře společnosti a to za protiplnění ve výši 3.856,- Kč za jednu kmenovou akcii na majitele o jmenovité hodnotě 1.400,- Kč (dále také jen „rozhodnutí ČNB“).

Navrhovatelem podané návrhy na doplnění dokazování, provést důkazy výročními zprávami obchodní společnosti Dalkia Česká republika, a.s. k 1.2.2007, kdy koupila obchodní společnost Dalkia Česká republika, a.s. tedy 90,3 % akcií oceňované společnosti, výtahem z databáze ČNB označované jako databáze časových řad ARAD, výtahem z webových stránek www.damodaran.com, kopií odborného článku Riziková prémie trhu – přístupy autora Zbyňka Hackla, uveřejněného v časopise Oceňování č. 4 roku 2010, výsledkem managementu společnosti, a to Laurenta Barrieux a Francois Leimgrubera, aby objasnili, zda nadále považují za přiměřenou cenu 6.517,59 Kč za akcii, za kterou byly akcie koupeny ve výši 90,3%, aby účastník dostal většinový podíl ve společnosti Dalkia Česká republika, a.s. s tím, aby se vyjádřili, jak vidí cenu za akcie oni, metodikou ČNB označovanou jako ZNAL a podklady, které měl účastník k dispozici, když prováděl výkup akcií oceňované společnosti v roce 2007, soud neakceptoval a neprovedl, neboť v současné době považuje za právně relevantní ocenění akcií v době, kdy došlo k vytěsnění minoritních akcionářů. Podkladem pro ocenění akcií v době výkupu akcií byl podle zákona znalecký posudek a ne co si myslí o ceně akcií management společnosti, či metodika ČNB, která v době provedení výkupu akcií se k ceně vykupovaných akcií nevyjadřovala. Přezkoumat znalecký posudek Českou národní bankou soud zamítl rovněž. Návrh navrhovatele 1) na provedení důkazu dalším znaleckým posudkem, soud zamítl s odůvodněním, že byl již vypracován znalecký posudek jednak majoritním akcionářem, jednak ke dni před konáním valné hromady, která rozhodla o výkupu akcií a jednak soudem ke dni, kdy vznikl přechod těchto cenných papírů na majoritního akcionáře. Tento znalecký posudek byl znalcem i opraven a doplněn a znalec se vyrovnal i se všemi otázkami při své výpovědi. Z důvodu hospodárnosti řízení a z důvodu, že se soudu jevil tento další znalecký posudek nadbytečný.

Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a považuje je za věrohodné a plně prokazující zjištěný skutkový stav. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 183i odst. 5 věta první obč. zák., v tehdy platném znění, k přijetí usnesení valné hromady o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na osobu hlavního akcionáře se vyžaduje předchozí souhlas České národní banky, který nesmí být starší než 3 měsíce, jinak je usnesení valné hromady neplatné.

Podle § 183k odst. 1 obč. zák., v tehdy platném znění, mohou vlastníci účastnických cenných papírů od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká.

Podle § 183m odst. 1 obč. zák., v tehdy platném znění, mají oprávněné osoby právo na protiplnění v penězích, jehož výši určí hlavní akcionář; hlavní akcionář doloží přiměřenost protiplnění znaleckým posudkem, který nesmí být starší než 3 měsíce ke dni doručení žádosti podle § 183i odst. 1 obč. zák. a jehož výši přezkoumá Česká národní banka.

Mezi účastníky nebylo sporné, že mimořádná valná hromada společnosti Elektrárna Kolín a.s. rozhodla o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na hlavního akcionáře účastníka 1) – nyní účastníka 2), ani že navrhovatelé požádali v zákonné lhůtě soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění za přechod jejich akcií. Sporná mezi nimi byla výše protiplnění stanovena na základě znaleckého posudku č. 82/2007 ve spojení s rozhodnutím ČNB o udělení souhlasu podle § 183i odst. 5 věta první obč. zák., v tehdy

platném znění. S ní navrhovatelé nesouhlasili. Proto soud ke stanovení výše přiměřeného protiplnění za 1 kus akcie obchodní společnosti Elektrárna Kolín a.s. nechal vypracovat na zúčastněných stranách nezávislý znalecký posudek a posléze jeho doplňující znalecký posudek. Znalecký posudek a jeho doplnění stanovily výši přiměřeného plnění za 1 kus akcie společnosti Elektrárna Kolín a.s. ve výši 4.695,- Kč.

Soud o správnosti znaleckých posudků neměl pochybnosti. Znalecký posudek vypracovaný znaleckým ústavem byl navíc posléze doplněn a opraven ve smyslu navrhovatelí vytýkaných nedostatků a výše protiplnění byla zvýšena. Z obsahu znaleckých posudků má tak soud za to, že znalec se náležitě vypořádal s otázkami, k nimž se měly znalecké závěry upínat, v posudku se nevyskytuje žádná zjevná (logická) vada a je zřejmé, že znalec věnoval zpracování posudku náležitou a věci odpovídající péči. Lze konstatovat, že posudek je vybaven všemi předepsanými formálními a obsahovými náležitostmi, že znalec vymezený znalecký úkol vyčerpal a že k jeho zpracování přistoupil zodpovědně. Soud neměl důvod pochybovat, že byl znalecký posudek vypracován v souladu s obecně uznávanými postupy a metodami a že znalec dospěl ke svému závěru v souladu s obvykle používanými objektivními kritérii ocenění. Se závěry znaleckých posudků se soud ztotožnil a jimi stanovené protiplnění přiznal navrhovatelům.

S ostatními navrhovatelí tvrzenými skutečnostmi se soud ztotožnit nemohl. Zák. č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku) upravuje způsoby oceňování věcí, práv a jiných majetkových hodnot a služeb pro účely stanovené zvláštními předpisy. Oceňování práv při výkupu účastnických cenných papírů podle § 183i a násl. obch. zák., v tehdy platném znění, nebyla takovým zvláštním právním předpisem, na něhož se vztahuje zákon o oceňování majetku a proto k ocenění podle jeho ustanovení nebylo zákonnou povinností. S argumentem navrhovatelů užití mezinárodní oceňovací standardy, či některé národní oceňovací standardy (např. IVS – International Valuation Standards, EVS – European Valuation Standards, či US PAP - Uniform Standards of Professional Appraisal Practice) se soud nemohl ztotožnit z důvodu, že nemají povahu závazného právního předpisu a nebylo tedy povinností znalce k nim přihlížet. V daném případě došlo k ocenění zcela v souladu se zákonnými požadavky.

O povinnosti účastníka 2) zaplatit navrhovatelí 1) Ing. Maximovi Ch. náklady řízení rozhodl soud druhým výrokem tohoto usnesení dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když navrhovatel 2) měl ve věci plný úspěch a má právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 75.374,- Kč, které tvoří:

- vynaložený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč (§ 137 odst. 1 o.s.ř.),
- odměnu advokáta stanovil soud s ohledem na zrušení vyhlášky 484/2000Sb. Ústavním soudem ČR, a to podle vyhl. 177/1996 Sb., výši 28.150,- Kč [7 x 2.100,- Kč, 1 x 1.050,- Kč, 4 x 3.100,- Kč (§ 151 odst. 2 o.s.ř., § 7 a 9 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v tehdy platném znění i ve znění vyhl. č. 486/2012 Sb.)],
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta žalobce ve výši 3.600,- Kč za 12 provedených úkonů právní služby (§ 13 odst. 3 vyhl. MSp ČR č. 177/1996 Sb., advokátní tarif),
- cestovné advokáta z místa jeho sídla k soudu a zpět na dvě jednání osobním motorovým vozidlem CITROËN C4 s průměrnou spotřebou benzínu 6,4 l na 100 km při ujeté vzdálenosti 304 km, v celkové výši 3.608,- Kč (§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., § 157 a násl. zák. č. 262/2006 Sb., § 1 a 2 vyhl. č. 429/2011 Sb.)
- cestovné advokáta z místa jeho sídla k soudu a zpět na dvě jednání osobním motorovým vozidlem AUDI A7 s průměrnou spotřebou benzínu nafty 5,8l na 100 km při ujeté

vzdálenosti 304 km, v celkové výši 3.476,- Kč (§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., § 157 a násl. zák. č. 262/2006 Sb., § 1 a 2 vyhl. č. 472/2012 Sb.)

- náhrada advokáta za čas promeškaný cestou k soudu a zpět v rozsahu 32 půlhodin po 100,- Kč za půlhodinu, tj. celkem 3.200,- Kč, (§ 14 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.),
- náhrada DPH ve výši 21 % z odměny za zastupování a z náhrad, kterou je advokát povinen z odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve výši 7.340,- Kč (§ 137 odst. 3 o.s.ř.),
- záloha na znalecký posudek ve výši 25.000,- Kč (§ 137 odst. 1 o.s.ř.).

O povinnosti účastníka 1) Dalkia Česká republika zaplatit navrhovateli 2) Vilémovi F. náhradu nákladů řízení rozhodl soud výrokem III. tohoto usnesení dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když navrhovatel 2) měl ve věci plný úspěch a má právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 36.733,- Kč, které tvoří:

- vynaložený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč (§ 137 odst. 1 o.s.ř.),
- cestovné z místa jeho bydliště k soudu a zpět na 5 jednání osobním motorovým vozidlem PEUGEOT s průměrnou spotřebou benzínu 6,5 l na 100 km, vždy při ujeté vzdálenosti 360 km, v celkové výši 10.733,- Kč (§ 13 odst. 4 vyhl. MSp ČR č. 177/1996 Sb., § 157 a násl. zák. č. 262/2006 Sb., § 1 a 2 vyhl. č. 357/20078 Sb. a vyhl. č. 429/2011),
- záloha na znalecký posudek ve výši 25.000,- Kč (§ 137 odst. 1 o.s.ř.).

Ve výroku IV. usnesení rozhodl soud o nákladech státu za řízení. Znalečné bylo soudem přiznáno v celkové výši 166.461,63 Kč, a to samostatným usnesením. Povinnost účastníkovi 1) Dalkia Česká republika, a.s. zaplatit znalečné Českému státu uložil soud v souladu s ust. § 137 a 142 odst. 1 o. s. ř. ve výši 117.421,63 Kč, neboť v průběhu řízení byla účastníky složena na znalečné záloha v celkové výši 50.000,- Kč (2 x 25.000,- Kč). O tuto zálohu byla výsledná částka nákladů státu za znalečné ponížena.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

V Praze, dne 13. června 2013

JUDr. Hana Albertová, v.r.
samosoudce

Za správnost:
Zuzana Pěkná